

عنوان مقاله:

بررسی نقوش و مفاهیم طرح های آئینه کاری موجود در حرم مطهر احمدبن موسی الکاظم شاه چراغ (ع)

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت فرهنگ دینی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ابوالفضل صادقپور فیروزآباد - مربی و عضو هیئت علمی گروه موزه، دانشگاه هنر شیراز

مهشید بارانی - مربی و عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشگاه هنر شیراز

خلاصه مقاله:

هنر آئینه کاری از هنرهای سنتی ایران است که عمدتاً در تزئینات داخلی بناهای تاریخی و به ویژه اماکن مذهبی بیشترین کاربرد را دارد. بهره گیری از این هنر همواره در راستای تحقق بخشیدن به کیفیت معنوی بنای مذهبی صورت گرفته و همچون پلی ساحت قدسی و قلمرو انسانی را به یکدیگر پیوند می دهد و می توان گفت آئینه هنر نور است و معنویت. آئینه کاری اماکن مذهبی گونه ای دیوارنگاری به شمار می آید ولی به اعتبار ویژگی های؛ نقوش، ترکیب و مفاهیم با انواع دیگر دیوارنگاری ها متفاوت است. محتوای شکلی این عناصر را بیشتر فرم های کوچک هندسی، سه گوش های منظم، انواع گره ها و فرم های ساده شده طبیعی تشکیل داده اند، که از نظر ظرافت دید در مجموعه اماکن مذهبی شاه چراغ شیراز مورد بررسی و پژوهش قرار گرفته است. از این رو با بهره جستن از روش توصیفی تحلیلی و با روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی به مطالعه پاره ای از وجوه تزئینات آئینه کاری می پردازیم. حاصل بررسی کالبدی در این پژوهش نشان می دهد که در حرم شاه چراغ آئینه کاری روی گچ به صورت پوشاننده کل سطح دیوار و سقف و تکنیک آئینه کاری روی آئینه و مقرنس است که روی دیوار و سقف و حاشیه قرنیز و بیشتر به صورت طرح های گره و اسلیمی کار شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/863822>

